

7.8. Bidragspligtige arbejdsgivere

Det foreslås, at alle arbejdsgivere får pligt til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for at dække enhver forpligtelse for så vidt angår erhvervssygdomme og pludselige løfteskader.

Der er hermed taget udgangspunkt i flertallets anbefaling i betænkning nr. 1282/94.

Dette indebærer, at pligten til at betale til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring også gælder arbejdsgivere, der efter gældende lov er fritaget for pligten til at tegne forsikring. Staten, (amts)kommunerne og den kongelige husholdning (civillisten) vil således også være forpligtet til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

7.9. Den bidragspligtige arbejdsgivers oplysningspligt

Arbejdsgiveren er forpligtet til at afgive de oplysninger, der er nødvendige for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings fastsættelse af bidrag.

8. Øvrige ændringer

8.1. Arbejdsgiverens anmeldepligt for erhvervssygdomme

Arbejdsgiveren har i dag anmeldepligt for alle arbejdsskader. Arbejdsgiverens anmeldepligt suppleres af lægers og tandlægers anmeldepligt for erhvervssygdomme.

I dag anmeldes langt de fleste erhvervssygdomme af læger. Det foreslås derfor, at arbejdsgiverens anmeldepligt for erhvervssygdomme ophæves.

Arbejdsgiverens anmeldepligt for arbejdsulykker, skadelige påvirkninger af højst 5 dages varighed og pludselige løfteskader bevarer. Ligeledes bevarer arbejdsgiverens pligt til at medvirke ved sagsoplysningen af konkrete skadesager.

Der foreslås en strafbestemmelse for de (få) arbejdsgivere, der ikke medvirker ved sagsoplysningen af konkrete skadesager.

8.2. Arbejdsgiverens adgang til aktindsigt i konkrete skadesager

Arbejdsgiveren er ikke part i konkrete skadesager efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Arbejdsgiveren er tillagt en særlig adgang til aktindsigt i de konkrete skadesager. Denne aktindsigt er begrænset til oplysninger, der alene vedrører virksomhedens forhold. Denne adgang til aktindsigt svarer til offentlighedslovens regel om »egen access.« Det foreslås derfor, at særreglen i § 55 i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade ophæves.

9. Grønland

Arbejdsskader på Grønland reguleres af anordning nr. 818 af 11. september 1996, om ikrafttræden

af lov om forsikring mod følger af arbejdsskader i Grønland.

Den grønlandske forsikringsordning er bygget op på samme måde som lov om forsikring mod følger af arbejdsskade med særlige tilpasninger som følge af særlige grønlandske forhold.

Erhvervssygdomsområdets udskillelse af forsikringsregi rejser spørgsmål om den fremtidige finansiering af erhvervssygdomssager i Grønland.

3. skadesforsikringsdirektiv finder ikke anvendelse i forhold til anordning for Grønland om arbejdsskadeforsikring, da Grønland står udenfor EU.

Der er således ikke særlige forsikringstekniske hensyn, der hindrer fortsættelse af en form for forsikringsordning for erhvervssygdomstilfælde på Grønland.

Dette vil imidlertid indebære etablering af en særordning, da adgangen til at tegne forsikring på erhvervssygdomsområdet i øvrigt ophæves.

En anden mulighed vil være, at anordningen for Grønland inden den 1. januar 1999 bliver ændret i overensstemmelse med dette lovforslag for så vidt angår den ændrede finansiering af udgifterne ved erhvervssygdomme.

En tredje mulighed vil være, at Grønland hjemtager arbejdsskadeområdet, der herefter får status som grønlandsk særanliggende.

Der forhandles for tiden med de grønlandske myndigheder om eventuel hjemtagelse af området.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Økonomiske konsekvenser

Da forslaget alene indebærer en ændret opkrævning af midler til dækning af de samlede erstatningsudgifter i forbindelse med erhvervssygdomme og pludselige løfteskader, vil forslaget ikke for så vidt angår erstatningssiden indebære nogen samlede økonomiske konsekvenser i form af besparelser eller merudgifter.

Afhængig af hvorledes branchegrupperne inddeles, vil der kunne blive tale om byrdemæssige forskydninger dels mellem sektorer, dels mellem enkeltbrancher.

Man kan forestille sig, at (amts-)kommunerne vil opleve en besparelse i forhold til tidligere udgifter, fordi (amts-)kommunerne betaler en uforholdsmæssig stor andel af fordelingsudgifterne efter § 6, stk. 3, i gældende lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Disse udgifter falder for størstedelens vedkommende inden for brancher med få offentligt ansatte, mens fordelingen af finansieringen sker efter mere generelle kriterier.